

ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων,||⁵⁵ ὅπου θέλου βάλει, τὴν ἀπόφασιν, ἔστω ἀσυγχώρητος.
,αχπζ' Ἀπριλίῳ ιη'.

||³⁶ + πρῶην Καισαρει(ας) Κα||³⁷ππαδοκί(ας) πρόεδρ(ος) Σίφνου (καὶ) Μυκόνου
Γεδεών.

⁸ νικόκωμενος||³⁶⁻³⁷ πρῶην Καισαρει(ας) Καπαδοκί(ας) προεδρ(ος) σίφνου (καὶ) Μικονου Γεδεών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὑπῆρχε κατ' ὄροφον ἰδιοκτησία, καὶ ὁ μὲν ἐνάγων ἦτο κύριος τοῦ
κάτω ὀρόφου, ὅστις ἦτο ἀποθήκη, ὅπου ἐναποθηκεύετο οἶνος, ὁ δὲ ἐναγόμενος ἱε-
ρεὺς ἦτο κύριος τοῦ ἄνω ὀρόφου, ὁ ὁποῖος ἦτο κατοικία. Ὁ ἐναγόμενος ἀφήρεσε μέρος
τῆς στέγης, ἀμελῶς δὲ φερόμενος ἐναπέθεσε τὰ ἐξαχθέντα ὑλικά ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους
αὐτῆς. Τὸ βάρος ὁμῶς τῶν ἐπιτεθέντων ὑλικῶν καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἐναγομένου
πρὸς ἔγκαιρον τακτοποίησιν τῆς στέγης προεκάλεσε τὴν πτῶσιν της, συνεπεία δὲ ταύ-
της ἐπῆλθον ζημίαι εἰς τὸν ἐναποθηκευμένον εἰς τὸν κάτω ὀροφον οἶνον τοῦ ἐνά-
γοντος, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς ζημίαι. Οὗτος διὰ τὰ ἀποζημιωθῆ παρὰ τοῦ ἐναγομένου
διὰ τὰς πταίσματι τούτου ἐπελθούσας ζημίας του, ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου. Μετ' ἐξέτασιν μαριτύρων, ἡ ἀπόφασις δέχεται ὡς ἀποδειχθὲν τὸ πταῖ-
σμα τοῦ ἐναγομένου καὶ τὸν ὑποχρεοῖ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἐνάγοντα. Ὅσον ἀφορᾷ
ὁμῶς εἰς τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, ὥρισε τὰ γίνῃ ἐκτίμησις ὑπὸ δύο πραγματογνωμό-
νων, ὧν ἡ ἀπόφασις νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους. Διὰ τὴν περίπτωσιν δὲ
τῆς μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἐναγομένου πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν
ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων, τιμωρεῖ τοῦτον μὲ ἀρ-
γίαν ἀπὸ ἱεροπραξίας, ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετ' αὐτὴν ν' ἀπειθῇ, μὲ ἀφορισμὸν
καὶ μὴ συγχώρησιν. Τὸν δὲ ἐνάγοντα, ἐὰν ἀπειθήσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐκτι-
μητῶν περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, ἀπειλεῖ μὲ μὴ συγχώρησιν. Ἰδιαίτερον χαρακτη-
ριστικὸν τῆς ἀποφάσεως, εἶναι ὅτι δι' αὐτῆς ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ἐναγόμενον ἱερέα
ἐκκλησιαστικαὶ ποιναί, εἰς ἀμφοτέρους δὲ τοὺς διαδίκους πνευματικαὶ τοιαῦται.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Εἰς τὴν Μύκονον, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας τῶν Κυκλάδων, ἴσχυεν ἡ κατ'
ὄροφον ἰδιοκτησία. (Περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ δικαίου τῆς κατ' ὄροφον ἰδιοκτησίας βλ.
Π. ΖΕΠΟΥ, Ἰδιοκτησία κατ' ὀρόφους (Ἀθήναι, 1931), 9 ἐπ.).

5. ἐριζιγάριζεν = ἐκ τοῦ ἰταλ. *rischiare*, κινδυνεύω.

36

Λυτὰ Μ. 5. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου τῆς 28 Ἰουνίου 1689.

Διάδικοι. Κάρλος Καλλέργης — Ἰωάννης Συμαῖος.

Ἀκύρωσις ἀγοραπωλησίας.

Κόπια

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1689 Ἰουνίου 28.

||² + Τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἔκλαμπρος ἀφέντης Ζαννῆς Καλαμαρᾶς, ἐπίτροπος καὶ κριτῆς τῆς νήσου Μυκόνου, ||³ ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς δικφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸν Κάρλον Καλλέργη καὶ ||⁴ ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ὁ Ἰωάννης Συμιός. Ἀφορμὴ διὰ κάποιον μετασῆκωμα ἀμπέλι, ὅπου θέλει που ||⁵ λήσει ὁ ἄνωθεν Κάρλος τοῦ ἄνωθεν Συμιοῦ διὰ ριάλια τέσσερα. Καὶ τὴν σήμερον γυρέβοντας ὁ ἄνωθεν Καλλέρ||⁶ γης τὸ ἴδιον μετασῆκωμα, πὼς δὲ τοῦ τῶχει γραμμένο καὶ πὼς ξίζει καὶ περισσότερο, καὶ μὴν ||⁷ κἀνοντ(ας) καλὰ, ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη. Οἱ ὅποιοι νιτερεσσᾶ-δοι ἐμίληταν πᾶ||⁸ σα τως δικαίωμα, καὶ λέγοντας ὁ ἄνωθεν Καλλέργης πὼς δὲν εἶναι μετασῆκωμα, μόνο εἶναι πολὺ καὶ ||⁹ ξίζει καὶ περισσότερο. Καὶ πέμποντ(ας) δύο ἀνθρώ-πους στιμαριστᾶδες, ἐπῆγαν καὶ εἶδαν τὸ ἴδιον ||¹⁰ πρᾶμα καὶ ἐστιμάρισάν το διὰ με-τασῆκωμα ἢ ἄνσι ἢ παρὰ κάτω ἀπὸ κεῖ, ὅπου τό ᾿χεν πληρωμένο. ||¹¹ Ἡ ὁποία ἄνω-θεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ||¹² ἀμφοτέρων, διὰ τοῦτο λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγί(ας) Γιράδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὸ ||¹³ ἄνωθεν πρᾶμα νᾶναι τοῦ ἄνωθεν Συμιοῦ ὡς καλή του ἀγορὰ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου καὶ κατὰ ||¹⁴ τὴν μαρτυρίαν τῶν στιμαριστᾶδων. Ἐτζι ἔκρι-νεν καὶ ἀποφάσισεν καὶ θέλει γράψει καὶ ὑποκά||¹⁵ τωθεν — Τζαννῆς Καλαμαρ(ᾶς) ἐπί-τροπος καὶ κριτῆς τῆς νήσου Μυκόνου βεβαιῶνω τ(ὰ) ἄνωθεν —

||¹⁶ Παπᾶ Μᾶρκος Κορίνθιος καντζηλλιέρης.

||¹⁷ Μᾶρκος Γιράρδης κοπιάρισα τὴν παρών.

¹⁷ μάρκος γιράρδης κοπιάρισα τὴν παρών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὁ ἐνάγων ἐξήτει ν' ἀναλάβῃ παρὰ τοῦ ἐναγομένου ἓνα μετασῆκωμα ἀμπέλι, τὸ ὁποῖον οὗτος ἰσχυρίζετο, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τοῦ πωλήσῃ. Ὁ ἐνάγων πρὸς ἀπό-δειξιν τῆς ἀγωγῆς του προέβαλεν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ἡ ἔρις δὲν ἦτο μετασῆκωμα ἀμπέλι, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον κατ' ἔκτασιν, ἢ δὲ ἀξία του μεγαλυτέρα τῶν 4 ρεα-λίων, ὅπερ ἦτο τὸ συμφωνηθὲν καὶ καταβληθὲν τίμημα. Ἡ πώλησις εἶχε γίνῃ, ὡς φαίνεται, ἄνευ ἀποκοπῆς ὑπὸ στιμαριστᾶδων, ἀλλὰ κατ' ἐλευθέραν τῶν συμβαλλομέ-νων συμφωνίαν (περὶ τῆς πωλήσεως κατ' ἀποκοπὴν βλ. τὰ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 4 ἀπόφασιν σημειούμενα) καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἡδύνατο νὰ διαρρηχθῇ αὕτη, λόγῳ βλάβης τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὸ τίμημα. Τὸ δικαστήριον διὰ νὰ μορφώσῃ γνώμην διώρισε δύο πραγματογνώμονας, οἵτινες μετ' αὐτοψίαν τοῦ πράγματος ἀπεφάνθησαν, ὅτι τοῦτο ἦτο μετασῆκωμα καὶ ἦτο μικροτέρας ἀξίας τοῦ συμφωνηθέντος τι-μήματος. Κατόπιν τούτου τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισε συμφώνως μὲ τὰ ἔθιμα, ὡς ἔγκυρον τὴν πρὸς τὸν ἐναγόμενον πώλησιν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ζητεῖται ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ ἡ ἀκύρωσις τῆς ἀγοραπωλησίας λόγῳ

υπερόγκου βλάβης. Ταύτην αποκρούει ἡ ἀπόφασις βάσει τοῦ πορίσματος τῆς ἐνεργηθείσηςπραγματογνωμοσύνης.

4. 6. 8. 10. *Μετασήκωμα*. Πιθανῶς, πρόκειται περὶ εἰδικοῦ ὑποστηρίγματος ἐκ σκληροῦ ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης, χρησιμεύοντος πρὸς ἀνύψωσιν κλημάτων ἐν εἵδει κληματαριᾶς. Τὰ ὑποστηλώματα ταῦτα ἐκαλοῦντο *μειασηκώματα*., φαίνεται δὲ ὅτι εἶχον ἀξίαν. Ἡ ἐξήγησις αὕτη πιθανολογεῖται ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Μυκόνου τοῦ ἔτους 1730, ἐκδοθείσης ἐπὶ δίκης ἀφορώσης διεκδίκησιν μετασηκωμάτων ὡς κινητῶν πραγμάτων, χρησιμοποιοιμένων μὲν εἰς τὰς ἀμπέλους, δυναμένων ὁμῶς καὶ ν' ἀφαιρεθοῦν ἐξ αὐτῶν αὐτοτελῶς.

10. *ἀνσι* = λέξις ἀκατανόητος. Πρόκειται πιθανῶς, περὶ ἐσφαλμένης γραφῆς.

37

Κῶδιξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1690.

Διάδικοι. Γεώργης τοῦ ποτὲ Μάρκου Σκορδίλη — τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη τῆς Τιάνας.

Διεκδίκησις γονικοῦ.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1690 Ὀκτωβρίου 30.

||² Τὴν σήμερον ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Ἀντώνης Πετρῆς καὶ εὐγενέστατος ἀφέντης Γιαννάκης Χαδεμένος, ||³ ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνά ||⁴ μεσα εἰς τὸν Γεώργη τοῦ ποτὲ Μάρκου Σκορδίλη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη τῆς ||⁵ Τιάνας. Ἀφορμὴ δι(ὰ) ἓνα κλεῖσμα, ὅπου θέλει πουλήσει ὁ πατέρας τοῦ ἄνωθεν Γεώργη μὲ τὴν μάννα ||⁶ του τοῦ Γεώργη παπᾶ Γιάκουμου εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Ἀργύραινα, τὸ ὅποῖον κλεῖσμα ἦτον ||⁷ προυκὶ τῆς μάννας τοῦ ἄνωθεν Γεώργη. Καὶ τὴν σήμερον γυρέβοντας τὸ ἴδιον πρᾶμα ἀπὸ τὰ ||⁸ ἄνωθεν παιδία καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τους, ἐνεφανίστηκαν ἔμπροσθεν στοὺς ἄνωθεν ἀφέν ||⁹ τες, οἱ ὅποιοι νιτερεσσᾶδοι ἐμίλησαν πᾶσα τους δικαίωμα. Καὶ πρεζεντάροντας τὰ ἄνωθεν παιδία τὸ ||¹⁰ στρουμέντο τοῦ ἰδίου πραγμάτου, γραμμένο στοὺς 1639 ὑπὸ χειρὸς τοῦ πο(τὲ) παπᾶ Γεώργη Σκορδίλη, ||¹¹ τὸ ὅποῖον διαλαμβάνει, πὼς πουλεῖ ὁ Μᾶρκος Σκορδίλης καὶ ἡ συβία του μὲ τὴν κουνιάδα του ||¹² τοῦ ποτὲ Ἰωάννη παπᾶ Γιάκουμου τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα διὰ ριάλια δεκάξι. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος πρεζεν ||¹³ τάροντας ὁ ἄνωθεν Γεώργης τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρός του καὶ τὸ ἴδιον πρᾶμα νᾶναι προυκὶ ||¹⁴ τῆς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι κουν(τε)σενᾶδο. Διὰ τοῦτο οἱ ἄνωθεν ἀφέντες καταλεπτῶς ||¹⁵ καὶ μὲ μεγάλην στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ βλέποντας τὸ ἄνωθεν προι ||¹⁶ κοσύμφωνον. Διὰ τοῦτο λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγί(ας) Τριάδος, κράζου, κρίνου καὶ ἀποφασίζου νὰ παίρνῃ ||¹⁷ ὁ ἄνωθεν Γεώργης τὸ ἴδιον κλεῖσμα ὡς προυκὶ τῆς μάνν(ας) του καὶ νὰ δώνῃ ὅ,τι γράφει τὸ στρουμέντο, καὶ ||¹⁸ ἂν ἔχου κόπους τὰ